

си отъ варварите ненацейно като срѣщнаха ония, които караха Буцефала на Александра и го земаха. А като се научи Александръ за това дос-та се оскърби, та прати единъ провъзгласителъ, да имъ кажи че, ако не му прататъ конътъ, тогазъ коренно ще ги истреби съ женитъ и дѣ-цата имъ. Но тъ дойдоха и му дадоха Буцефала, а заедно съ него и градоветъ си му ги прѣдадо-ха, тогазъ той се обходи доста човѣколюбиво съ тѣхъ, а на ония които бѣха земали конътъ даде имъ подаръкъ.

§. 45. Отъ тукъ послѣ тръгна и отиде до Партика,¹⁾ и като нѣмаше много занимание, хвана та за първъ пътъ си облѣче дрѣхата по обичайтъ на тамошнитъ туземци, тъй щото или че искаше да се съобрази съ законнитъ и оби-чайтъ на оная страна, защото домашното сноше-ние и сродството много помага на разбуждането на хората, или че правеше съ това единъ опитъ за да му се поклонатъ Македонцитъ, и лѣка по-лѣка да навикнатъ и да въсприематъ измѣнението и диятата му. Мидийското облѣкло обаче, не го въсприе, защото бѣше съвършено варварско и извириѣдно, нито пакъ но си нѣкой неприлични нѣ-ща, но направи единъ смѣсь и отъ двѣтъ, та хвана срѣденъ пътъ т. е. между Мидийско Пер-сийското облѣкло, защото това бѣше по-тѣжко, а онова по-серизожно. Това облѣкло въ начало го

1) Т. е. На Югъ отъ Иркания, а на Истокъ отъ Мидия.